

To jsem se naučil v lapáku

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Jen co jsem prolez ven bránou, kdejaký výhrady máš.
Sama víš, že nejsi dámou za kterou se vydáváš.
Vadí ti houpavá chůze, hned zase tloušťka mých skel.
Nebo když rukou v tvý blůze, ramínko rovnat jsem chtěl.

ref.: To jsem se naučil v lapáku a nebyl to pražádněj med.
bez pití, jídla a tabáku, v srdci a na duši led.
To jsem se naučil v lapáku, od muklů za těch pět let.
Ve vedru pouště a v baráku, kam jsem si za tebe sed.

Ať už jsem spící, či bdící nenecháš mně v klidu žít.
Že krocana gábluju lžící a pivo, že s flašky chci pít.
Vadí ti, že často kleju, že se chci s lumpama prát.
Že se jen v neděli meju a poldy, že nemívám rád.

ref.: To jsem se naučil v lapáku a nebyl to pražádněj med.
bez pití, jídla a tabáku, v srdci a na duši led.
To jsem se naučil v lapáku, od muklů za těch pět let.
Ve vedru pouště a v baráku, kam jsem si za tebe sed.

Tak ty máš tisíce výhrad, ale máš taky pár chyb,
když si z nich jednu mám vybrat, vylovím největší z ryb.
Za mnou v tý Nevadský poušti, muklové pravidlo maj:
Nevěra se neodpouští! Tak teda holka, good by!

ref.: To jsem se naučil v lapáku a nebyl to pražádněj med.
bez pití, jídla a tabáku, v srdci a na duši led.
To jsem se naučil v lapáku, od muklů za těch pět let.
Ve vedru pouště a v baráku, kam jsem si za tebe sed.